

Назив дела: Аги и Ема

Име и презиме писца: Игор Коларов

Наслов рада: Аги и Ема

Аги и Ема

Ово је једна смешна, дирљива прича о пријатељству дечака Агијаи баке Еме. Аги је усамљени дечак који тешко налази пријатеље. Воли да једе јагоде и да иде у музеј. Овај деветогодишњак има крупне очи, високо чело и косу увек разбарушену. Није био омиљен међу својим вршњацима. Кад год би се Аги враћао из школе деца су му се ругала вичући: “Аги глупердо! Аги глупердо!” Како му је силно недостајало друштво, стално је маштао да има кућног љубимца или брата. Код куће није било ништа боље. Његова породица се стално селила што је њему тешко падало. Родитељи никада нису налазили времена за Агија. Како сам каже, виђао их је само на фотографијама или у сновима. Ујакове повремене посете обично су се завршавале његовим спавањем на каучу, а бабу и деду је једва једном видео и упознао. Аги се осећао запостављено, као да нико за њега не мари. Толико је био усамљен, да се питао да ли би ико приметио кад би чекићем поразбијао све прозоре у кући.

А онда је упознао Ему, маштовиту старицу која воли да плете, игра шах и мајсторише по кући. Живела је прекопута Агија у Зачараном замку, у Улици храстова. Заједно су одлазили у биоскопе и музеје. Ема је радо носила свој шеширић украшен шареним, дугачким перјем. Иако ситна и мршава, ова луцкаста бака је одувек сањарила да постане витез. Њихово дружење је прерасло у право пријатељство. Ема је Агију била друг за разговор и игру, бака која прича приче за лаку ноћ, чак је једном уместо његових родитеља отишла на родитељски састанак! Умела је Агија да засмеје, развесели и забави.

Аги више није сам. Сад има право пријатеља са којим доживљава многе авантуре. “Живот је нешто што у почетку не може да се разуме, а касније још мање.”

Име и презиме: Дуња Богојевић Разред:IV

Основна школа: „Филип Филиповић”

Наставник: Марија Минић

Број телефона: 063 8601 998. Маил адреса: minic5marija@gmail.com